

“Βοήθεια, αντί για χαιρεκακία”

Η ανοιχτή επιστολή της Ζίγκριντ Σκαρπέλης-Σπερκ προς τον συντάκτη του περιοδικού Stern Βάλτερ Βουλενβέμπερ, με αφορμή το σκληρό άρθρο που δημοσίευσε στο περιοδικό εναντίον της Ελλάδας, δημοσιεύτηκε στην Καθημερινή της Κυριακής 28/2 με τίτλο: **Στη διαφθορά, όπως και στο ταγκό, χρειάζονται πάντα δύο**

Αξιότιμε κ. Βουλενβέμπερ, σπάνια διαβάζει κανείς στο γερμανικό Τύπο μια τέτοια πολεμική, ανακριβή και άδικη επίθεση σε μια μικρή χώρα της Ε.Ε. Επιπλέον, δεν επιτίθεστε στον καπετάνιο του πλοίου που το έριξε στα βράχια και γι’ αυτό τον έδιωξαν στις εκλογές, αλλά στο νέο πλοίαρχο της χώρας, τον πρωθυπουργό Παπανδρέου, που θέλει να ξανακαταστήσει το πλοίο αξιόπλοο και να σώσει τους επιβάτες από τους καρχαρίες των αγορών, που περιμένουν λαίμαργα τη λεία τους.

Ο Παπανδρέου έκανε ακριβώς αυτό που απαιτούμε όλοι από αυτόν: Έθεσε τα γεγονότα χωρίς φτιασιδώματα και απαίτησε να μπει «τέλος στο πάρτι» στην Ελλάδα. Αυτές είναι οι εξαγγελίες του και πάνω από το 60% των Ελληνίδων και των Ελλήνων φαίνεται να εγκρίνουν τα σχέδιά του. Ζητεί ακόμα να μπει τέλος στη διαφθορά και τη φοροδιαφυγή των «εχόντων και κατεχόντων» και να μην πληρώσουν την κρίση μόνο ο κάθε Γιάννης και η κάθε Ελένη, μόνο τα κατώτερα εισοδηματικά στρώματα. Σε αυτό έχει δίκιο και θα έπρεπε να τον υποστηρίξουμε. Βοήθεια για να βοηθήσουν οι Έλληνες τον εαυτό τους θα ήταν προτιμότερη από τη χαιρεκακία. Αντί γι’ αυτό εγείρονται απαιτήσεις για περιοριστικά μαζικά μέτρα, σαν να μη γνωρίζει κάθε λογικός οικονομολόγος ότι τα σημερινά δημοσιονομικά προβλήματα της Ελλάδας με τα αστρονομικά επιτόκια δανεισμού για τα κρατικά ομόλογα έχουν κατ’ αρχήν να κάνουν με τα hedge funds, από τις επιθέσεις των οποίων βγάζουν πάρα πολλά χρήματα μια σειρά από τράπεζες. Και ότι τα μαζικά μέτρα λιτότητας που σήμερα απαιτούνται από την Ελλάδα την οδηγούν σε οικονομική ύφεση καθιστώντας την εξυγίανση του δημόσιων οικονομικών εξαιρετικά δύσκολη, αν όχι αδύνατη.

Ο κ. Παπανδρέου είναι ο μοναδικός ανάμεσα στους αρχηγούς των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων που υπερασπίζεται τους φτωχότερους στην Ελλάδα κατά των περικοπών των μισθών, που ζητούν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και άλλοι, όπως ο πρώην οικονομικός εγκεφάλος της «Μπούντεσμπανκ» Οτμαρ Ισινγκ. Άλλοι, όπως οι Βαλτικές Χώρες, η Ουγγαρία, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, υπέκυψαν στις απαιτήσεις της Ε.Ε. και των αγορών χρήματος και εφάρμοσαν δρακόντεια προγράμματα λιτότητας σε βάρος των οικονομικά ασθενέστερων, λες και έφταιγαν εκείνοι για την κρίση των αγορών· αυτές τις χώρες ο διεθνής οικονομικός τύπος έπαψε να τις επικρίνει.

Επιπλέον, όλες οι ευρωπαϊκές χώρες ‘έπαιξαν’ με τα στοιχεία στις στατιστικές τους – ακόμη κι εμείς οι Γερμανοί, αν και όχι τόσο χοντροκομμένα όσο οι Έλληνες, αλλά πάντως το έκαναν πολλοί. Όμως, ο ισχυρισμός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή η Γερμανική Κεντρική Τράπεζα δεν γνώριζαν το παραμικρό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα: Από τον Μπαρόζο μέχρι τον

Αλμούνια και τον Πρόντι, όλοι γνώριζαν· όπως γνώριζαν και το γεγονός ότι οι τράπεζές μας μετέφεραν τα χρήματα των πελατών τους στο διεθνές χρηματιστηριακό καζίνο, μέχρι τελικά, να αναγκαστεί το κράτος να τα ρευστοποιήσει σε ιστορικά απαράδεκτα υψηλά επίπεδα κόστους... Οι απίστευτα υψηλές αμοιβές των τραπεζικών στελεχών δεν έχουν ακόμα μειωθεί, ούτε υπάρχει κάποιο δεσμευτικό σχέδιο για το πότε και πως θα δοθούν πίσω τα χρήματα των φορολογούμενων. Αντίθετα, τα hedge funds και οι τράπεζες απαιτούν από τα κράτη τη λήψη σκληρών μέτρων κατά των ασθενέστερων για να μην αναγκάζονται να πληρώνουν υψηλά ασφαλιστικά κόστη. Τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και η Γερμανική Κεντρική Τράπεζα έπαιξαν κατά τη διάρκεια αυτών των εξελίξεων το παιχνίδι των τριών πιθήκων: “δεν είδα τίποτα, δεν άκουσα τίποτα, δεν είπα τίποτα”.

Όποιος ζητάει από τους Έλληνες, και κυρίως από τους συνταξιούχους, να μην αντιδράσουν, δεν έχει ιδέα τι συνθήκες επικρατούν στην Ελλάδα: Η βασική σύνταξη είναι μόλις 780 ευρώ, η σύνταξη του ΟΓΑ 440 ευρώ. Ένας μέσος δημόσιος υπάλληλος δεν είναι σε θέση να ζήσει στην Αθήνα χωρίς 2η ή 3η δουλειά. Αυτό, φυσικά, δεν δικαιολογεί ούτε τη διαφθορά ούτε τα ‘πουρμπουάρ’, αλλά η Ελλάδα θα ήταν μίι πολύ καλύτερη χώρα, αν είχε τους μισούς δημοσίους υπαλλήλους και μπορούσε να τους πληρώσει και να τους εκπαιδεύσει καλύτερα. Στη διαφθορά, όπως και στο ταγκό, χρειάζονται πάντα δύο: Ένας που λαδώνεται και ένας που λαδώνει - και αυτό το έκαναν και οι γερμανικές επιχειρήσεις.

Επιπλέον, εμείς οι Γερμανοί, όπως και οι Γάλλοι, θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε αποτελεσματικά τους Έλληνες να κάνουν οικονομία: Τι θα γινόταν, αν δίναμε στην Ελλάδα, τη χώρα του ΝΑΤΟ με το μεγαλύτερο ποσοστό αμυντικών δαπανών επί του ΑΕΠ, εγγύηση συνδρομής σε περίπτωση που δεχθεί επίθεση αντί να την πιέζουμε να αγοράσει 4 φρεγάτες ακόμα (Σαρκοζί) και μια σειρά Γιουροφάιτερ (Βέστερβελε);

Γι’ αυτήν τη διαδικασία, κ. Βουλευνέμπερ, θα άξιζε να στείλετε μια ανοιχτή επιστολή στην «αγαπητή ομοσπονδιακή κυβέρνηση» και «στην αγαπητή Ευρωπαϊκή Επιτροπή».

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ζίγκριντ Σκαρπέλης-Σπερκ

* Η Ζίγκριντ Σκαρπέλης-Σπερκ, επί πολλά χρόνια βουλευτής του γερμανικού κοινοβουλίου και μέλος της ηγεσίας του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, είναι σήμερα σύμβουλος του συνδικάτου Verdi.